

Jaký byl letošní Folkový kvítek?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Neděle, 19 Květen 2013 21:33

(reportáž z 22. ročníku festivalu Folkový kvítek) V dnešní době, kdy měřítkem úspěchu jsou peníze, a měřítkem kvality je drzé čelo, se ještě najdou lidé, kteří věnují velkou část svého volného času něčemu zcela jinému. Jedním takovým je Jirka Hopp, exrockový zpěvák, tahoun a dobrá duše festivalu Folkový kvítek. Samozřejmě jedinec nic nezmůže a Jirka Hopp má za sebou Květ - sdružení klubů dětí a dětských domovů v ČR a finanční podporu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a pár sponzorů. Je zázrak, že se každý rok finále soutěže mladých autorů a interpretů koná. Na letošním 22. ročníku festivalu vítal diváky vypuštěný Knížecí rybník a mraky hrozící deštěm. Přesto se diváci sešli, byť masovost návštěv Port a jiných festivalů zaměřených na folk a country je pouhou vzpomínkou.

Soutěž letos změnila pravidla, když již nebyl „svatým písmem“ maximální počet tří vlastních skladeb. Soutěžící vázal pouze časový limit vystoupení a záleželo jen na nich, zda rozšíří počet skladeb, a to i o skladby převzaté. Prvním tmelícím prvkem soutěže je porota. Té letos předsedal Tomáš Berka, kulturní mnohoobročník. Nepotkat na některé hudební akci Tomáše Berku je výjimkou potvrzující pravidlo. Druhým členem byl Michal „Jupp“ Konečný, jehož největší akce Zahrada z ekonomických důvodů skončila a stejně tak skončil i jediný folkový tištěný časopis u nás. Nicméně Jupp, jak se diváci dozvěděli, nežije pohodlným životem důchodce, ale píše knihy. Luboše Hrdličku, jednoho ze zakladatelů kapely Nezmaři, lze charakterizovat jako bohy nadaného muzikanta, jehož talent je vyvážen skromnou a milou povahou. Slávek Janoušek, jeden z nejlepších a žel také nedoceněných písničkářů, si do poroty vzal své druhé já, kytaristu a parťáka na jevišti, Luboše Vondráka. Ženy v porotě byly zastoupeny Alenou Vítovou. Není to tak dávno, když jsem tleskal dívce v pubertě s výrazným pěveckým talentem, která první cenu Kvítku suverénně vyhrávala.

Druhým stavebním materiálem jsou moderátoři. Letos byli tři. Vlád'a Růžička, alias „Casey“ Růža je v podstatě živou částí inventáře festivalu a k sobě si vzal pamětníka zašlé slávy, Honzu Dobiáše. V průběhu festivalu došlo ke střídání, když si Honza Dobiáš vyměnil mikrofon s Pavlínou Jíšovou.

Karty byly tedy rozdány a nezbývalo než sedět a poslouchat. Prvním profesionálem, před první částí soutěže, byl chomutovský písničkář

Jindra Kejak

. Přiznám se, že mi tento Bud Spencer českého folku k duši nepřiřostl. Jeho fanoušci by mě asi kontaktovali kameny, ale pokud někdo vsadí na lacinou strunu, jakou je parodie na homosexualitu, naplněnou prvoplánovým hrubším slovníkem, ztrácí u mě body.

Vizovice

Jaký byl letošní Folkový kvítek?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Neděle, 19 Květen 2013 21:33

nebo vítězná

Míšeň

tenhle umělecký shoz nevyváží. O libereckém

Jarretu

jsem toho napsal hodně. Víím, že Jarret čeká umělecká pauza, když zpěvačka Hanka Skřivánková dopřeje synovi Toníkovi brášku či sestru, ale Jarret za těch mnoho let zvládl daleko více. Velmi dobrým tahem je trvalé angažmá pedal steel kytaristy Davida Babky, po odchodu Marka Ottla. Jarret pluje dál na špičce multižánru a myslím, že je nepotopitelný. V soutěži vystoupila jako první sedmnáctiletá

Kristína Nídllová

z Protivína. Kristína byla vloni na Kvítku druhá, ale já ji slyšel poprvé. Kristína má hlas jako hrom a její tři autorské skladby měly různá témata. Sympatické mi bylo zejména téma šťastné rodiny v písni

Pohádky

a třetí

Nač se hudby bát

zněla španělským rytmem. Nakonec se Kristína vyznala z lásky ke Karlu Plíhalovi v kinarovce *Trochu v hlavě mám*

. První soutěžící kapelou byla uskupení

Náhodou

z Rumburka. Slabším místem nástrojů byly housle, které buď povýší píseň o stupeň výš, nebo naopak. Kapela má docela dobré vokály, snažila se ve druhé písni, aby byla i trocha legrace a v poslední skladbě

Představa

se projevila obvyklá snaha mládí sdělovat veliké věci. S velkou dávkou tolerance se takový obsah textu dá tolerovat, ale to je v podstatě vše. Někteří folkáci zapalují pomyslné svíčky rychle rozkvetlé a dobře placené hvězdě Tomáši Klusovi. Šestnáctiletý

Štěpán Urban

z Uherského Hradiště pálí za Tomáše Kluse svíček celou sadu. Se zavřenýma očima jsem slyšel klusovskou barvu hlasu, chrlení rýmů, ale žel, nic víc. Je těžké být sám sebou a „zavazadlo“ vzoru se jen těžko odhazuje. Kapela

Poslední poznámka

z Rokycan obsahuje „prvek roztomilosti“, kterým je jedenáctiletý kytarista David Schmidt. David mile vybrnkával a doprovázel svého staršího bratra Daniela, kytaristu a zpěváka. Skladby kapely mi však bez větších následků protekly mezi prsty.

Bára Černá

ze Žebráku měla poslední šanci soutěžit, byť z dálky bych jí odhadl na méně než na 18 let. V první skladbě

Trny mají růže

, samozřejmě o lásce, zvuk kytary docela zakrýval zpěv. Poslední autorská píseň v angličtině mě, znovu bez stop vlastenectví, přivedla k úvaze „proč ne česky“? Právě na bohatém českém jazyce může textař ukázat, jak je na tom, když „světová angličtina“ lehce zakryje banality a klišé. Největší Bářinou devizou je velmi slušný hlas. Kapela

Nautika

je z Jablonce nad Nisou. Loňského roku byla Nautika na Kvítku první. Pamatuji si zejména na dětskou podobu baskytaristy Jirky Samka, dnes téměř muže. Je sympatické, když se o rozvoj

Jaký byl letošní Folkový kvítek?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Neděle, 19 Květen 2013 21:33

zpívajícího mládí stará kantor. V případě Nautiky je takovým šřítelem osvěty učitel Jan Krajník. Trochu mě zarazila výslovnost písne

Šanti Deva

. Zuzana Navarová to podle mého ucha zpívala jako „devi“, ale nejsem odborníkem na Indii. Kapela má vokálně hezky našlápnuto, ale chce to trpělivost a čas.

Michalovi Horákovi

z Vysoké nad Labem je 15 let. Po první písni jsem si pomyslel něco o dalším Klusovo epigonu, ale po druhé a třetí písni jsem si při palbě vtipných a zralých textů Michalovi omluvil a pomyslel si „

Ecce, další téměř hotový písničkář se smyslem pro humor

“. Zmíněná Bára Černá se dala umělecky dohromady se stejně starým Vítkem Dvořáčkem z Brna a duo Na dálku bylo na světě. Dvě kytary, dva hlasy a dva autoři. Barva Bářina hlasu je skvělá, ale písniím obou mladých lidí žel chybí ony pověstné „koule“, katapultující písničkáře mimo „písničkářský standard“, kterého je všude plno. Metal a punk zastoupila kapela

Junk Aspect

z Jablonce nad Nisou. Když jsem viděl zblízka ty suverény na jevišti, stály přede mnou ještě děti. Rockových muzikantů je po roce 1989 přehršle, ale kolik z nich prorazí na českou scénu? Tihle punkeři a rockeři mi mráz do páteře nenatlačili.

Tereze Chovítové

je 17 let, je studentkou Pražské konzervatoře a doprovázela se na klávesy. Tereza je tom podobně, jako tomu bylo v případě Veroniky Polívkové. Krásný školený hlas, jako dělaný na muzikál, ale při jejích dlouhých písniích jsem se díval na hodinky. Kapela

Motýlí „D“ efekt

je z Kuřimi u Brna. Kapela vznikla na základní škole pod vedením učitele Antonína Staruška. Ten také napsal nejhezčí skladbu

Víno

, ale síly kapely nemohly dát této skladbě víc, než na co stačily. Bohužel i zde sestry Zuzana a Tereza Homolovy svým houslovým výkonem kapele spíše ubraly, než přidaly. Předposledním soutěžícím byl patnáctiletý

René Matlásek

z Ostravy. Nějak jsem těm jeho písniím s dlouhými chrlenými texty a opakovanými refrény moc nevěřil. Zmínku v programu, že vzorem zpěváka je Tomáš Klus, jsem po poslechu všech soutěžních písni pokládal za nadbytečnou. Jako poslední vystoupilo dívčí duo tvořené šestnáctiletou Karolínou Klímovou a klávesistkou Janou Broukalovou. Na rozdíl od Terezy Chovítové, Karolína Klímová, se slabším hlasovým fondem než Tereza, nahrazuje tento rozdíl suverenitou a popovými pohyby na jeviště. Bohužel se slovem písničkářství nemá Karolínin výkon celkem nic společného.

Shrnu-li celkový dojem ze soutěže, s výjimkou Michala Horáka, mě výrazně (ani nevýrazně) nikdo neoslovil. Dojem ze soutěže jen posiluje můj pocit, že folk jako žánr někam mizí a zůstává hodnotou pro těch několik „strážců svatého grálu“.

A tak dál jen stručně o profi účinkujících na festivalu do doby, než jsem jej po vyhlášení vítězů, zmrzlý s nohama v blátě opustil.

Petru Černockou

zná každý jako Saxanu ve známém filmu. Já si však vzpomínám na její milou a půvabnou píseň

Jaký byl letošní Folkový kvítek?

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Neděle, 19 Květen 2013 21:33

Ovečka

, kterou zpívala s kapelou Pastýři. Petra Černocká si vzala na jeviště na pomoc svého manžela Jiřího Pracného, doprovázející její zpěv, i občasný half playback na kytaru a foukací harmoniku. Převážně popový repertoár zpěvačky, zpívány příjemným hlasem, nikoho nezarmoutil, ale také nezvedl se sedadel. Brněnský

Kamelot

je vlajkovou lodí brněnského folku. Na Konopišti zněly osvědčené pecky, i ty novější. Fanoušky Kamelot zcela jistě potěšil.

Slávek Janoušek s Lubošem Vondrákem

mě opět přesvědčil, že jsou zakopané a spíše zakopávané poklady, stejně jako rychle zářící hvězdy, po nichž zůstane jen prach. Kdyby Janoušek nenapsal nic než

Imaginární hospodu

a

Provizorium

, má imaginární otisk dlaně v dlažbě českého folku.

Pavčina Jíšová

za léta prožitá na pódiu vystřídala řadu spoluhráčů. Na Kvítku chyběla z její „ženské čtyřky“ Petra Šany Šanclová, ale chorál s využitím hlasu

Romany Tomáškové

, se nesl chrámem Pavlíniných písní, kde je z čeho vybírat.

Devítka

, posílená o basovou kytaru Honzy Klupky, je tu s námi rovněž řadu let. Devítka má svůj věrný fanklub, nicméně si rok od roku říkám, že to už není, co bylo, přes všechny sympatie k osobě Honzy Brože, autora hudby, romantických textů a charismatického hlasu.

Nezmarům

je letos 35 let. Vokály stále boří hradby, nálada je při vystoupení výborná, ale občas mám i zde pocit, že bylo líp. Nicméně, třeba bude, vždyť vydržet ve folk byznysu tolik let, to je na medaili.

Berušky

jsou stále tři. Příchod multiinstrumentalistky Aničky Drábkové nese ta děvčata, zaplaťpánbůh, od břehu uchechtaných školních let. Ta

Amazing Grace

, ta se vám dámy povedla! O málokem se tolik diskutovalo, jako o

Vlastovi Redlovi

. Prožil a přežil toho hodně a dal dohromady partu špičkových muzikantů, která Vlastovy písně posunula na trošku jiná nebesa. Není to folkové dunění a dovádění „každý den jinak“, je to důkaz, co se dá z prosté melodie vyrobit, díky aranži a schopnosti ji pochopit a zahrát. Zkrátka – i kdyby Vlasta Redl pil benzín a měl tři hlavy, je pro mě jedním z největších žijících génů, kde známka „folk“ je zbytečným plotem. Bohužel časový fond vystoupení nedal zaznít všemu, nicméně i ochutnávka byla skvělá.

Nakonec, krom výsledků vůle poroty, je nutno zmínit i udělení titulu Osobnost folku a country Romanu Horkému. Takže výsledky: Jednotlivci – 1. Michal Horák, 2. Bára Černá a 3. Tereza Chovítová. Kapely – 1. Na dálku, 2. Nautika a 3. Poslední poznámka. Tak příští Kvítek méně deště, více radosti z folkového mládí.